

ikke tør paatage sig at bringe i Lovsform, maa han benytte Forepørgsleens Form, men hvor man kan gjøre det Andet, troer jeg, at det er det Bette. Jeg havde tænkt mig, at vi under første Behandling af Sagen kunde faae at høre, hvorledes Regjeringen stillede sig; og skulde det da vise sig, at Regjeringen havde paatænkt selv at bringe et Lovforslag frem, var det naturligt, at det private Forslag veg for Regjeringens. Saaledes som den høitagede Justitsminister nu har udtalt sig, skal jeg erklære, at jeg, forsaavidt det er Thingets Mening at lade Sagen gaae videre, vil tillade mig at foreslaae et Udvalg nedsat, og jeg skal glæde mig til, at man i dette Udvalg kan blive enig med den høitærede Justitsminister om, hvorledes Sagen fremdeles skal tages.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rimestad: Jeg skal ikke forfølge Sagens Realitet videre, men blot tillade mig en enkelt Bemærkning med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) ogsaa berørte i sit Foredrag, nemlig hvorvidt en Lov vilde være nødvendig, for at tilvejebringe Forandring i de gjældende Bestemmelser om Skindødes Begravelse. Det ærede Medlem yttrede nemlig den Mening, at da de gjældende Bestemmelser fandtes i en kongelig Placat, og da en kongelig Placat, givet af den absolute Konge, formeentlig maatte betragtes som en Lov, kunde Bestemmelserne ikke forandres uden ved Lov, men den Opfattelse maa jeg tillade mig at modsig. Man maa jo erindre, at den absolute Konge var ikke alene øverste Lovgiver, men ogsaa den Øverste for Administrationen, og at de Bestemmelser, han gav, derfor vare i nogle Tilfælde, hvad vi nu kalde Love, men i andre Tilfælde, hvad vi nu kalde Anordninger, det vil sige, Bestemmelser fra den øverste administrative Autoritet. Den Omstændighed, at en Bestemmelse er bleven bekendtgjort som Placat, gjør i saa Henseende

Intet; det er kun den Form, hvori den er bleven bragt til almindelig Kundskab. Man kan derfor ikke sige, at blot fordi det er en Placat, givet af den absolute Konge, den derfor har Lovskraft, men vi maae i det enkelte Tilfælde see hen paa, hvad den handler om, om det er Noget, som vi under de nuværende Forhold vilde betragte som Gjenstand for Lovgivningsværk, eller Noget, som efter den nuværende Opfattelse er Gjenstand for administrativ Afgjørelse. Jeg troer derfor ikke, der er nogen tilstrækkelig Grund til at antage, at disse Bestemmelser behøve en Lovgivningsbehandling for at blive forandrede, medmindre der skulde blive Spørgsmaal om Straffebestemmelser; med Hensyn til dette Punkt maa jeg derhos bemærke, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds misforstod mig. Jeg meente ikke Straffebestemmelser for Læger og Eighynsmænd, der overtraadte deres Pligt — med Hensyn dertil vil man kunne finde det Fornødne i Straffeloven — men jeg meente Straffebestemmelser for Befolkningen, for de Efterladte, der forsømte eller paa andre Maader overtraadte de Regler, der vare foreffrevne.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fenger: Den ærede Forslagsstiller gjorde nogle Bemærkninger, som tilfjædede at fremsætte, hvad jeg havde sagt, som Noget, hvort jeg var i Modstrid med andre Læger, men dette maa jeg tillade mig at modsig. Jeg har fulgt den Debat, der offentlig har været ført om denne Sag, men jeg har ikke fundet, at nogen Læge har udtalt sig anderledes end om end saaledes, som jeg for tillod mig at udtale. Deres Indvendinger ere fornemmelig rettede imod to Paastande, nemlig for det Første, at man ikke skulde kunne erklære et Menneske for død, inden Forraadnelsen var indtraadt, og dernæst, at man ikke inden en vis Tid maatte føre Liget ud af Huset. Det er disse to Indvendinger, der ere fremsatte af